

стото, което се дѣла камакъ, близо до Вавилонъ, и тамъ произлѣзла страшна битва, за която се упоменѣва само въ Исторіа-та. Киръ, който подкрепенъ отъ XXX хиляди Гърци, билъ се съ таквось мѣжество, что-то повѣда-та веке се была обзрнала къмъ неговата страна; но като забелѣжилъ въ бѣлюка брата си Артаксеркса, срѣщъ когото се взорѣжила слѣпата негова ѹмраза, хвърлилсе къмъ него съ яростъ, и падналъ подъ Артаксерксова ѹдаръ.

Тѣй си свършилъ живота безпокойный Киръ; превъсходны тѣ мѣ качества, които ималъ, довели го тѣкмо до погнѣбелъ, и честолюбіе-то мѣ, съ което възвѣждалъ дрѣги-тѣ къмъ голѣми подвижаніа, было причина на неговото паданье. Никой освѣнь майка мѣ, не пожелаали за него ради това, что-то той слѣдалъ каквото го надала гордостъ-та и завистъ-та.

Вѣи щесе съгласите съ мене, чи нѣма ничто по страшно отъ ѹмраза-та на двама брата, които были длѣжны да се любѣжтъ единъ дрѣги, а не даси враждѣватъ, и не-е-ли правда, чи Киръ былъ достѣнъ за своѣта ѹчасть (жребіе или